

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2025 m. rugpjūčio 12 d. Nr. 21RE-
(AG-611/05-2025)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Edvardo Juciaus, Vytauto Kurpuveso (pranešėjas) ir Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė), rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo skundą dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas prašo panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – Administracija, VMSA) 2025 m. liepos 15 d. atsakymą Nr. A63-88/25 (toliau – Raštas) ir įpareigoti Administraciją išnagrinėti pareiškėjo 2025 m. balandžio 18 d. skundą iš naujo – pateikti atsakymą, atitinkantį įstatymo reikalavimus.

Paaikšino, kad 2025 m. balandžio 18 d. pateikė Administracijai skundą, kuris atitiko Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 2 straipsnio 12 dalies skundo apibrėžimą. Skundas, be kita ko, buvo dėl Administracijos veiksmų (neveikimo), todėl jam yra taikytinas VAI administracinės procedūros reglamentavimas (VAI 2 straipsnio 2-3 dalys, 7 straipsnio 1 dalies 3 punktas, 13 straipsnio 1 dalis, III skyrius).

VMSA turėjo pareigą pradėti administracinę procedūrą (VAI 23 straipsnio 1 dalis), ją baigti priimdama administracinės procedūros sprendimą (VAI 2 straipsnio 3 dalis), atitinkantį administracinio sprendimo (VAI 2 straipsnio 5 dalis) turinio reikalavimus (VAI 10 straipsnio 5 dalis), administracinio sprendimo kopiją pateikti su atsakymu (VAI 13 straipsnio 1 dalis).

VMSA administracinės procedūros nevykdė, administracinės procedūros sprendimo ar kokio kito administracinio sprendimo dėl pareiškėjo skundo nepriėmė, nei pripažino pareiškėjo teisių ir interesų pažeidimą (3 prašymas), nei motyvuotai atsisakė tai padaryti. Kadangi pareiškėjas skundu prašė apginti jo pažeistas teises ir interesus, atsakovė dėl jo turėjo priimti administracinį sprendimą ir jį visais atvejais pagrįsti įstatymais, kaip susijusį su pareiškėjo teisių įgyvendinimu (VAI 3 straipsnio 4 dalis). Atsakymas ne tik pažeidžia įstatymo viršenybės principą, bet ir yra neišsamus (VAI 3 straipsnio 5 punktas) – jame nenurodomos jokios teisės aktų nuostatos, kas dar kartą patvirtina, kad atsakovė nevertino pareiškėjo pažeistų teisių ir interesų visiškai.

VMSA atsakymas į pareiškėjo skundą yra neteisėtas iš esmės, nes prieštarauja įstatymo reikalavimams, buvo parengtas nesilaikant taisyklių ir procedūrų, turėjusių užtikrinti objektyvų ir įstatymais pagrįstą skundo nagrinėjimą, todėl yra pagrindas atsakymą panaikinti ir įpareigoti atsakovę pareiškėjo skundą išnagrinėti iš naujo ir pateikti atsakymą, sutinkantį su įstatymo reikalavimais.

Pareiškėjas pažymi, kad ankstesnis atsakymas (2025 m. gegužės 13 d. raštas Nr. A63-63/25) į jo 2025 m. balandžio 18 d. skundą buvo panaikintas Komisijos 2025 m. birželio 19 d. sprendimu Nr. 21RE-567(AG-445/07-2025) (toliau – Komisijos 2025 m. birželio 19 d. sprendimas).

Administracija prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime paaikšino, kad 2025 m. balandžio 18 d. buvo gautas pareiškėjo skundas (reg. Nr. A60-105/25) (toliau – 2025 m. balandžio

18 d. skundas), kuriuo VMSA informuota apie tai, kad pareiškėjas 2025 m. balandžio 15 d. pateikė atsakovei elektroniniu paštu du skundus, į kuriuos pareiškėjas negavo automatinio pranešimo apie jų gavimą ir registravimą. Kartu su 2025 m. balandžio 18 d. skundu pareiškėjas pateikė du 2025 m. balandžio 15 d. skundus, kurie užregistruoti 2025 m. balandžio 18 d. ir išnagrinėti atsakant pareiškėjui į juos atitinkamai Administracijos 2025 m. gegužės 14 d. ir 15 d. raštais.

Administracija 2025 m. gegužės 13 d. raštu Nr. A63-63/25 „Dėl skundų registravimo“ (toliau – 2025 m. gegužės 13 d. raštas) paaiškino, kad atlikus dokumentų paiešką dokumentų valdymo sistemoje „Avilyš“ (toliau – DVS), nustatyta, kad jo 2025 m. balandžio 15 d. el. paštu siųsti skundai nepasiekė DVS, nebuvo užregistruoti, o automatiniai pranešimai apie el. laiško gavimą ir skundų užregistravimą nebuvo išsiųsti, nes el. laišakai buvo automatiškai sulaukyti „Microsoft Exchange Online“ karantino sistemoje. Taip pat VMSA nurodė, kad 2025 m. balandžio 15 d. skundai buvo užregistruoti 2025 m. balandžio 18 d.

Pareiškėjas 2025 m. gegužės 13 d. raštą apskundė Komisijai, kuri šį raštą panaikino 2025 m. birželio 19 d. sprendimu, pažymėdama, jog byloje nėra duomenų, kad į pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. skundus būtų atsakyta teisės aktų nustatyta tvarka.

Administracija, atsižvelgdama į Komisijos sprendimą, pakartotinai išnagrinėjo 2025 m. balandžio 18 d. skundą ir pateikė skundžiamą 2025 m. liepos 15 d. Raštą. Rašte paaiškino, dėl kokios priežasties pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. el. paštu siųsti skundai nebuvo užregistruoti, o automatiniai pranešimai apie el. laiško gavimą ir skundų užregistravimą nebuvo išsiųsti. Papildomai pareiškėjas Raštu informuotas apie tai, kad į jo 2025 m. balandžio 15 d. skundą dėl netinkamos augalų priežiūros buvo atsakyta 2025 m. gegužės 15 d. raštu Nr. A51-81140/25, į skundą dėl pasvirusių medžių atsakyta 2025 m. gegužės 14 d. raštu Nr. A51-80537/25. Atsakymai buvo pateikti laikantis VAĮ nustatytų terminų. Papildomai VMSA pažymi, kad pareiškėjas paskiausiai paminėtus du raštus taip pat buvo apskundęs Komisijai. Komisija, išnagrinėjusi šiuos skundus, juos atmetė.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 91 straipsnio 1 dalies 1 punktu, skundžiamas aktas (ar jo dalis) turi būti panaikintas, jeigu jis yra: 1) neteisėtas iš esmės, t. y. savo turiniu prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams; 2) neteisėtas dėl to, kad jį priėmė nekompetentingas administravimo subjektas; 3) neteisėtas dėl to, kad jį priimančias buvo pažeistos pagrindinės procedūros, ypač taisyklės, turėjusios užtikrinti objektyvų aplinkybių įvertinimą bei sprendimo pagrįstumą. Taip pat skundžiamas aktas (ar jo dalis) gali būti panaikintas ir kitais pagrindais, kuriuos teismas pripažįsta svarbiais.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas skundu objektyviai nepagrindžia ir neįrodo nė vieno iš ABTĮ numatytų administracinių aktų panaikinimo pagrindų. Pareiškėjo skundas iš esmės grindžiamas prielaidomis, abstrakčiais teiginiais, subjektyviais samprotavimais, tačiau ne objektyviais konkrečiais duomenimis. Pareiškėjas neįrodė ir objektyviai nepagrindė nė vieno iš pagrindų, kuriais skundžiamas Raštas galėtų būti pripažintas nepagrįstu ar neteisėtu. Tai, kad pareiškėjas nesutinka su Raštu ir šis jo netenkina, savaime nereiškia, kad Raštas yra neteisėtas. Administracija su pareiškėjo skunde išdėstyta pozicija nesutinka, mano, kad ji yra nepagrįsta ir deklaratyvi.

Pirma, šios bylos nagrinėjimo dalyką sudaro tik Rašto teisėtumo patikrinimas tuo aspektu, kiek tai susiję su pačia faktine situacija dėl pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. skundų neužregistravimo priežasčių ir pareiškėjo neinformavimo apie tai įprasta tvarka, t. y. gaunant automatinį pranešimą, patvirtinantį apie Administracijoje gautų skundų registravimą. Kadangi atsakymų į pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. skundus teisėtumas jau buvo patikrintas Komisijoje, pakartotinai šių atsakymų teisėtumas nagrinėjant skundą šioje byloje negali būti kvestionuojamas.

Antra, kaip matyti iš 2025 m. balandžio 18 d. skundo turinio, pareiškėjas informavo Administraciją apie tai, kad jis 2025 m. balandžio 15 d. pateikė el. paštu du skundus, į kuriuos negavo automatinio pranešimo apie jų gavimą ir registravimą bei, manydamas, kad VMSA pažeidė pareiškėjo teises (į informaciją apie gautus, priimtus (registruotus) skundus), susijusius interesus), prašė juos apginti tokiu būdu: 1) pažyma patvirtinti visų trijų pareiškėjo skundų gavimą, priėmimą, registravimą; 2) išsamiai paaiškinti pareiškėjo neinformavimą apie gautus ir registruotus skundus įprasta tvarka; 3) pripažinti pareiškėjo teisių ir interesų pažeidimą; taikyti atsakomybę kaltiems asmenims; apie taikytas priemones išsamiai informuoti pareiškėją.

Įvertinus Rašto turinį, matyti, kad pareiškėjo prašyta apginti teisę į informaciją apie gautus, priimtus (registruotus) skundus buvo apginta. Tai, kad pareiškėjas subjektyviai mano kitaip, nesudaro objektyvaus pagrindo naikinti Rašto. Pareiškėjas gali išsakyti savo poziciją, kaip konkrečiai siekia, kad būtų apgintos jo manymu pažeistos teisės, tačiau viešojo administravimo subjektui nėra pareigos akiai vykdyti interesantų prašymų ir skundus nagrinėti išimtinai pagal subjektyvius jų pageidavimus.

Pareiškėjui tiek 2025 m. gegužės 13 d. raštu, tiek skundžiamu Raštu buvo nurodyta labai konkrečiai priežastis, dėl kurios jis negavo automatinio pranešimo apie jo skundų gavimą ir registravimą, taip pat pareiškėjui buvo suteikta konkrečiai informacija (patvirtinimas) apie tai, kad jo 2025 m. balandžio 15 d. skundai buvo užregistruoti 2025 m. balandžio 18 d.

VMSA skundžiamu Raštu suteikė dar detalesnę informaciją apie tai, dėl kokios priežasties pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. skundai nebuvo užregistruoti, bei paaiškino, kad el. laiško sulaikymą lėmė automatiniai saugumo sprendimai, o ne tiesioginiai darbuotojų veiksmai. Taigi Raštu suteikta aiški, išsami, adekvati, konkrečiai ir pakankama informacija apie susiklosčiusią situaciją bei ši situacija nedelsiant išspręsta užregistravus pareiškėjo skundus juos gavus su 2025 m. balandžio 18 d. skundu. Taigi pareiškėjo teisė į informaciją apie gautus, priimtus (registruotus) skundus buvo nedelsiant apginta. Pareiškėjas nepateikia jokių motyvų ir argumentų, galinčių objektyviai patvirtinti, kad minėta pareiškėjo teisė yra pažeista šiuo metu ir nėra apginta.

Trečia, minėti skundai jų pateikimo dieną buvo neužregistruoti ne dėl Administracijos darbuotojų kaltės ar neveikimo, o išimtinai dėl Administracijoje naudojamų saugumo priemonių sistemos automatinio suveikimo reaguojant į pareiškėjo el. laiškus kaip galimai kenkėjiškus ar apgaulingus, dėl ko tokie el. laiškai buvo automatiškai sulaikyti „Microsoft Exchange Online“ karantino sistemoje ir nepasiekė DVS bei nebuvo perduoti registruoti, apie ką labai aiškiai yra nurodoma ir Rašte. Dėl to šiuo atveju būtų visiškai neadekvatu ir nelogiška taikyti atsakomybę kokiems nors Administracijos darbuotojams. El. laiško sulaikymą lėmė automatiniai saugumo sprendimai, taigi jokio pagrindo taikyti atsakomybę konkrečioms asmenims neatsirado.

VAĮ III skyrius „Administracinės procedūros ypatumai“ taikomas tik administracinei procedūrai. Administracinė procedūra – pagal VAĮ viešojo administravimo subjekto atliekami privalomi veiksmai nagrinėjant skundą apie viešojo administravimo subjekto veiksmis, neveikimu ar administraciniais sprendimais galimai padarytą asmens, nurodyto skunde, teisių ir teisėtų interesų pažeidimą ir priimant dėl to administracinės procedūros sprendimą. Šiuo atveju skundų neužregistravimo priežastis nebuvo susijusi su viešojo administravimo subjekto neveikimu, taip pat nėra susijusi viešojo administravimo subjekto veiksmis ar administraciniais sprendimais, o susijusi išimtinai su sistemos sutrikimu, dėl ko administracinė procedūra ir neturėjo būti pradėta.

Pareiškėjas Raštu informuotas apie tai, kas lėmė skundų neužregistravimą bei taikytas priemonės šiai problemai spręsti, nurodant, kad Inovacijų ir technologijų grupės specialistai problemą identifiko, buvo pakoreguoti el. pašto saugumo parametrai, siekiant išvengti panašių atvejų ateityje.

Ketvirta, pareiškėjas nepagrindžia, dėl ko Raštu esą nebuvo laikytasi kokių nors esminių taisyklių ar procedūrų ir būtent dėl to esą nebuvo užtikrintas objektyvus, įstatymais pagrįstas skundo nagrinėjimas. Pareiškėjas tik formaliai deklaruoja, kad Raštas neteisėtas, tačiau nedetalizuoja ir nepagrindžia kaip konkrečiai Raštas pažeidžia pareiškėjo subjektyvias teises ir teisėtus interesus.

Situacija, dėl kurios pareiškėjas kreipėsi 2025 m. balandžio 18 d. skundu, buvo nedelsiant išspręsta, dėl ko jam iš esmės nekilo jokių neigiamų pasekmių – skundai buvo užregistruoti (tai buvo padaryta dar tą pačią dieną, kai buvo gautas 2025 m. balandžio 18 d. skundas, t. y. vos po trijų dienų po to, kai buvo pateikti 2025 m. balandžio 15 d. skundai), apie jų registravimą pranešta 2025 m. balandžio 22 d. Skundai jau išnagrinėti Administracijoje, jų teisėtumas patikrintas Komisijoje.

Pareiškėjas skundą Komisijai pateikė galimai piktnaudžiaudamas procesinėmis teisėmis, nesant tam pagrindo. Pastebėtina, kad pareiškėjas pateikė Komisijai skundus dėl kiekvieno atsakymo į pareiškėjo visus tris skundus bei skundą dėl Rašto, kuriuo buvo pakartotinai atsakyta į pareiškėjo 2025 m. balandžio 18 d. skundą. Teikdamas skundus pareiškėjas juos grindžia abstrakčiais, bendro pobūdžio teiginiais, iš esmės nepagrįsdamas realaus savo teisių pažeidimo. Pareiškėjas nepriklausomai nuo jam suteiktos informacijos turinio ir kiekio, yra linkęs apskūsti bet kuri Administracijos raštą, tokiu būdu galimai ne visiškai sąžiningai naudodamasis skundų teikimo

institutu ir galimai nepagarbiai eikvodamas savivaldybės resursų racionalų panaudojimą bei apsunkindamas viešojo administravimo subjektų veiklą. Pareiškėjui įprasta skųsti iš esmės kiekvieną atsakovės veiksmą, atsakymą bei tai daryti iš esmės kiekvieną kartą teikiant bendro pobūdžio abstrakčius ir deklaratyvius prašymus neva siekiant „apginti pareiškėjo teises ir su tuo susijusius interesus“, tokiu būdu neadekvačiai naudojant atsakovės resursus.

Penkta, pareiškėjas visiškai nepagrįstai teigia esą atsakovė nevertino pareiškėjo pažeistų teisių ir interesų, nes Rašte nenurodomos jokios teisės aktų nuostatos. Įvertinus konkrečiai šioje byloje jau aptartą susiklosčiusią situaciją, jos faktines aplinkybes ir skundo esmę, galima daryti pagrįstą išvadą, kad nagrinėjamu atveju net jeigu ir būtų koks nors pagrindas teigti, kad buvo pažeistos pareiškėjo teisės (nors šiuo atveju tokia pozicija atsižvelgiant į faktinę situaciją vertintina kritiškai), tokios teisės laikytinos apgintomis nuo to momento, kai pareiškėjo skundai buvo užregistruoti ir pareiškėjas apie tai informuotas. Šiuo atveju skundų neužregistravimą ir automatinio pranešimo neišsiuntimą lėmė ne kokių nors teisės aktų pažeidimai, o išimtinai faktinės aplinkybės (situacija dėl sistemos saugumo priemonių automatinio suveikimo), apie ką pareiškėjas Raštu ir informuotas. Kadangi pareiškėjas prašė suteikti iš esmės faktinio pobūdžio informaciją (apie tai, dėl ko nebuvo užregistruoti skundai, negautas automatinis pranešimas), VMSA tai padarė. Pareiškėjui nurodytos sutrikimo priežastys ir kitos reikšmingos aplinkybės, kurių nurodyti daugiau nei yra net ir panaikinus Raštą VMSA negalėtų. Dėl to Rašto panaikinimas būtų visiškai netikslingas ir beprasmis.

Šešta, vien pats faktas, kad pareiškėjo skundai nebuvo užregistruoti įprasta tvarka, savaime nereiškia jo teisių ar jo teisėtų interesų pažeidimo, nes: pareiškėjo skundai buvo nedelsiant užregistruoti, kai tik paaiškėjo, kad pareiškėjas juos teikė; VMSA nedelsiant ėmėsi priemonių nustatyti priežastis, lėmusias tai, dėl ko skundai nebuvo užregistruoti jų gavimo dieną; nustačius konkrečias priežastis (technines kliūtis), buvo nedelsiant imtasi priemonių šioms kliūtims pašalinti Administracijos vidinėje sistemoje; pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. skundai buvo išnagrinėti ir pareiškėjui per protingą terminą buvo pateikti atsakymai. Taigi realiai jokios pareiškėjo teisės ar teisėti interesai nebuvo pažeisti ir nėra teisėto, pagrįsto ir pakankamo pagrindo naikinti Rašto.

Skundas atmestinas

Remiantis elektroninės bylos dokumentais ir Komisijos 2025 m. birželio 19 d. sprendimu nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. balandžio 18 d. skundu kreipėsi į Administraciją, paaiškino, kad 2025 m. balandžio 15 d. pateikė el. paštu du skundus, į kuriuos (nei į pirmą, siųstą tą dieną, kaip įprasta), negavo automatinio pranešimo apie jo gavimą, negavo pranešimo apie jų registravimą. VMSA pažeidė pareiškėjo teises (į informaciją apie gautus, priimtus (registruotus) skundus), susijusius interesus, todėl pareiškėjas prašė juos apginti: 1) pažyma patvirtinti visų trijų (įskaitant šį) pareiškėjo skundų gavimą, priėmimą, registravimą; 2) išsamiai paaiškinti pareiškėjo neinformavimą apie gautus ir registruotus skundus įprasta tvarka; 3) pripažinti pareiškėjo teisių ir interesų pažeidimą; taikyti atsakomybę kaltiems asmenims; apie taikytas priemones išsamiai informuoti pareiškėją. Kartu su šiuo skundu pareiškėjas pateikė du 2025 m. balandžio 15 d. skundus.

Administracija 2025 m. gegužės 13 d. raštu paaiškino, kad Inovacijų ir technologijų grupės specialistai informavo, kad atlikus dokumentų paiešką DVS, nustatyta, kad pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. el. paštu siųsti skundai nepasiekė DVS, skundai nebuvo užregistruoti, o automatiniai pranešimai apie el. laiško gavimą ir skundų užregistravimą nebuvo išsiųsti, nes el. laiškai buvo automatiškai sulaikyti „Microsoft Exchange Online“ karantino sistemoje. Taip pat nurodyta, jog pareiškėjas 2025 m. balandžio 22 d. el. paštu buvo informuotas apie tai, kad 2025 m. balandžio 18 d. kartu su skundu siųsti jo 2025 m. balandžio 15 d. skundai buvo užregistruoti 2025 m. balandžio 18 d.

Pareiškėjas 2025 m. gegužės 13 d. raštą apskundė Komisijai, kuri 2025 m. birželio 19 d. sprendimu panaikino 2025 m. gegužės 13 d. raštą. Sprendime Komisija nurodė, jog: pareiškėjas pateikė 2025 m. balandžio 18 d. skundą dėl Administracijos veiksmais (neveikimu) galimai padaryto pareiškėjo teisių ir teisėtų interesų pažeidimo – nurodė, kad atsakovė pažeidė jo teisę į informaciją apie gautus, priimtus (registruotus) skundus. Šis kreipimasis laikytinas skundu VAĮ 2 straipsnio 12 dalies prasme. Vadovaujantis aptartu teisiniu reglamentavimu, Administracija turėjo išnagrinėti pareiškėjo

2025 m. balandžio 18 d. skundą pagal Administracijai priskirtą kompetenciją ir pateikti pareiškėjui teisės aktų reikalavimus atitinkantį atsakymą. Byloje nėra duomenų, kad į pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. skundus būtų atsakyta teisės aktų nustatyta tvarka; Administracija informavo pareiškėją, kad 2025 m. balandžio 15 d. skundai buvo užregistruoti 2025 m. balandžio 18 d., nurodė, kad apie registravimą jis informuotas 2025 m. balandžio 22 d.; tačiau Administracija nepaaiškino, ar pareiškėjui bus atsakyta ir kada bus atsakyta į jo 2025 m. balandžio 15 d. skundus; pareiškėjas taip pat prašė taikyti atsakomybę kaltiems asmenims ir apie taikytas priemones išsamiai informuoti pareiškėją; Administracija nieko nepasisakė dėl šio pareiškėjo prašymo. Komisija, įvertinusi 2025 m. gegužės 13 d. rašto turinį, darė išvadą, kad Administracija nepasisakė dėl visų 2025 m. balandžio 18 d. skunde nurodytų aplinkybių, raštas yra neišsamus, nemotyvuotas, neatitinkantis VAI 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų, todėl jį panaikino ir Administraciją įpareigojo teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais iš naujo išnagrinėti 2025 m. balandžio 18 d. skundą ir pateikti pareiškėjui teisės aktų reikalavimus atitinkantį atsakymą.

Ginčas šioje byloje kyla dėl 2025 m. liepos 15 d. Rašto, kuriuo, atsižvelgdama į Komisijos sprendimą, Administracija pakartotinai išnagrinėjo pareiškėjo 2025 m. balandžio 18 d. skundą. Pareiškėjo teigimu, VMSA turėjo pareigą pradėti administracinę procedūrą, ją baigti priimdama administracinės procedūros sprendimą, atitinkantį administracinio sprendimo turinio reikalavimus, bei administracinio sprendimo kopiją pateikti su atsakymu, tačiau to neatliko; Raštas buvo parengtas nesilaikant taisyklių ir procedūrų, turėjusių užtikrinti objektyvų ir įstatymais pagrįstą skundo nagrinėjimą. Komisija pareiškėjo skundo argumentus vertina kaip nepagrįstus ir atmetinus dėl toliau nurodomų motyvų.

Pareiškėjas 2025 m. balandžio 18 d. skundu prašė: 1) pažyma patvirtinti visų trijų (įskaitant šį) pareiškėjo skundų gavimą, priėmimą, registravimą; 2) išsamiai paaiškinti pareiškėjo neinformavimą apie gautus ir registruotus skundus įprasta tvarka; 3) pripažinti pareiškėjo teisių ir interesų pažeidimą; taikyti atsakomybę kaltiems asmenims; apie taikytas priemones informuoti.

Kaip buvo nurodyta dar 2025 m. gegužės 13 d. rašte, pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. skundai Administracijoje buvo užregistruoti 2025 m. balandžio 18 d., apie tai informuojant 2025 m. balandžio 22 d. el. paštu. Šią informaciją pakartotinai VMSA nurodė ir 2025 m. liepos 15 d. Rašte. Pareiškėjas šių aplinkybių neginčija, taigi akivaizdu, jog pareiškėjo pirmas reikalavimas buvo Administracijos įvykdytas. Kartu, atsižvelgiant į tai, jog Komisija 2025 m. birželio 19 d. sprendime taip pat nurodė, kad Administracija nepaaiškino, ar pareiškėjui bus atsakyta ir kada bus atsakyta į jo 2025 m. balandžio 15 d. skundus, VMSA 2025 m. liepos 15 d. Rašte papildomai pažymėjo, kad į 2025 m. balandžio 15 d. skundus buvo atsakyta Administracijos 2025 m. gegužės 15 d. raštu Nr. A51-81140/25 bei 2025 m. gegužės 14 d. raštu Nr. A51-80537/25 (ginčo dėl to šioje byloje nėra).

Dėl antrojo reikalavimo Administracija, atsižvelgdama į Komisijos 2025 m. birželio 19 d. sprendimą, pakartotinai paaiškino apie tai, kodėl skundai nebuvo užregistruoti, bei papildomai (lyginant su 2025 m. gegužės 13 d. raštu) paaiškino, kad: „Microsoft Exchange Online“ karantino sistema yra dalis „Microsoft 365“ saugumo priemonių, skirtų apsaugoti nuo nepageidaujamų kenkėjiškų programų ir apgaulingų (*angl. phishing*) laiškų; kai sistema aptinka potencialiai pavojingą el. laišką, jį automatiškai perkelia į karantiną, kad apsaugotų el. laiško gavėją; sistema automatiškai tikrina el. laiškus naudojant „Microsoft Defender for Office 365“ ir jei sistema nustato, kad laiškas gali būti apgaulingas (*angl. phishing*), jis pažymimas kaip „*phishing*“ arba „*high confidence phishing*“, o tokie laiškai nepasiekia vartotojo. Toks atsakymas yra pakankamai išsamus, taigi antras pareiškėjo reikalavimas Administracijai taip pat buvo įvykdytas tinkamai.

Dėl trečiojo pareiškėjo reikalavimo Administracijai pripažinti jo teisių ir interesų pažeidimą; taikyti atsakomybę kaltiems asmenims ir apie taikytas priemones išsamiai informuoti pareiškėją Komisija, visų pirma, atkreipia dėmesį, kad reikalavimas pripažinti teisių pažeidimą pats savaime teisinių pasekmių požiūriu nėra reikšmingas, o vertinamas kartu su išvestiniais reikalavimais, kurie pagrindžia kokiu būdu pareiškėjas pageidauja savo galimai pažeistų teisių gynimo. Šiuo atveju pareiškėjas nurodė, kad savo pažeistų teisių pripažinimo ir atitinkamai jų gynimo pageidauja tokiu būdu, kad Administracijos kaltiems asmenims būtų taikyta atsakomybė. Tačiau, visų pirma, akcentuotina, kad kaip ne kartą išaiškinta LVAT praktikoje, valstybės tarnautojų patraukimas atsakomybėn jokios tiesioginės įtakos pareiškėjų teisėms ar teisėtiems interesams neturėtų, nes tokiu

būdu nebūtų įgyvendinta suinteresuoto asmens pažeistų teisių ar teisėtų interesų gynyba. Valstybės tarnautojo nubaudimas (atsakomybės taikymas) už padarytą ar tariamą nusižengimą negali būti laikomas kitų privačių asmenų įstatymo garantuotos subjektinės teisės ar įstatymų saugomo intereso pažeidimu ir šiems asmenims neatsiranda teisė reikalauti asmenį nubausti. Tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai: atlikti ar neatlikti tarnybinį patikrinimą bei paskirti ar nepaskirti tarnybinę nuobaudą yra būtent tokios įstaigos diskrecija (pvz., 2013 m. balandžio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-616/2013; 2012 m. sausio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁴²-60/2012, 2016 m. gegužės 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-808-492/2016, 2017 m. spalio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-856-662/2017; 2020 m. rugpjūčio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-480-415/2020). Antra, 2025 m. liepos 15 d. Rašte pareiškėjui aiškiai nurodyta, kad buvo nustatyta, jog el. laiško sulaikymą *lėmė automatiniai saugumo sprendimai, o ne tiesioginiai darbuotojų veiksmai*. Tai reiškia, kad iš Rašto yra akivaizdu, jog būtent dėl šios priežasties tarnybinės atsakomybės klausimas net negali būti ir todėl nebuvo svarstomas. Pareiškėjui taip pat paaiškinta, kokių priemonių buvo imtasi, siekiant išvengti panašių atvejų ateityje. Toks Rašto turinys patvirtina, kad pareiškėjui pateiktas pakankamai aiškus atsakymas ir dėl atsakomybės taikymo.

Komisija pritaria Administracijos atsiliepime nurodytai pozicijai, kad nagrinėjamu atveju net jeigu ir būtų koks nors pagrindas teigti, kad buvo pažeistos pareiškėjo teisės, tokios teisės laikytinos apgintomis nuo to momento, kai pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. skundai buvo užregistruoti ir jis apie tai buvo informuotas. Pareiškėjo skundai buvo užregistruoti nedelsiant (gavus 2025 m. balandžio 18 d. skundą), t. y. tą pačią dieną, kai paaiškėjo, kad pareiškėjas skundus teikė.

Pareiškėjo 2025 m. balandžio 15 d. skundai buvo išnagrinėti, o į jo 2025 m. balandžio 18 d. skundą pateiktas išsamus Raštas, kuriame pateikta detali ir aiški Administracijos pozicija dėl pareiškėjo prašymų ir nusiskundimų. Raštas priimtas nepažeidžiant išsamumo principo. Komisija neturi pagrindo teigti, jog skundas išnagrinėtas netinkamai ir neturi pagrindo naikinti Rašto bei tenkinti išvestinio reikalavimo išnagrinėti pareiškėjo 2025 m. balandžio 18 d. skundą iš naujo – pateikti atsakymą, atitinkantį įstatymo reikalavimus. Kitokio atsakymo (sprendimo) pateikimas niekaip nebūtų susijęs su pareiškėjo galimai pažeistų teisių gynimu, nes kaip jau minėta, jo 2025 m. balandžio 15 d. skundai buvo užregistruoti ir išnagrinėti, o pareiškėjui VMSA 2025 m. liepos 15 d. Rašte pateikta pozicija dėl visų jo 2025 m. balandžio 18 d. skunde keliamų klausimų. Tokiu būdu skundas atmetamas visa apimtimi.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Vytautas Kurpuvesas